

[Ulrich.]

Idet jeg skal afholde mig fra at komme ind paa de mange andre Sider af denne Sag, som kunde have Interesse, skal jeg slutte med at udtale Haabet om, at vi, inden denne Forhandling er til Ende, kan enes om en Udtalelse i den Retning, jeg her har skitseret: At man gaar til at revidere den gældende Lov om Omnibus- og Fragtmandskørsel, saa snart den højtærede Minister mener, at dette er muligt.

Steen: Hele den rivende Udvikling, vi har oplevet paa Trafikkens Omraade, gør det efter min Opfattelse baade rimeligt og naturligt, at vi ved Lejlighed optager dette Spørgsmaal til Drøftelse ogsaa her i Rigsdagen for gennem denne Drøftelse overfor Befolkningen i Almindelighed og overfor de i Spørgsmaalet direkte interesserede Parter i Særdeleshed at skabe en i dette Øjeblik højt tiltrængt Klarhed over, efter hvilke Retningslinier man fra Statsmagtens Side ønsker at lede Udviklingen paa dette Omraade.

Medens Forholdet tidligere var det, at Staten klarede Trafikspørgsmaalet, af den gode Grund, at ingen andre kunde gøre det paa tilfredsstillende Maade, har Udviklingen ført til den Tilstand, vi har i Dag, at Staten staar med sine store kostbare Anlæg, som den styrer og administrerer paa den efter min Opfattelse rigtige og forstandige Maade, at den for de Deles Vedkommende, som Befolkningen bruger og paaskønner — det gælder den gennemgaende Trafik, det gælder Hovedstadens Nærtrafik — sætter alt ind paa at gennemføre en tidssvarende Revision af Materiellet og for de Banestrækningers Vedkommende, som Befolkningen viser den ikke har nogen Interesse i, derigennem, at man ikke bruger dem, men overgaar til andre Trafikmidler, for Rigsdagen fremlægger Forslag om, at disse Baner nedlægges. Ved Siden heraf har vi i Dag at regne med den nye Rutebiltrafik, som paa en god og for Befolkningen tilfredsstillende Maade løser store Dele af Trafikproblemet i Dag.

Men staaende i denne Situation ønsker jeg at sige til de to i Døgnets Strid direkte interesserede Parter — jeg maa bedrøve Retsforbundet: det er ikke dem, jeg tænker paa, de fisker jo bare lidt i de rørte Vande med Snøren, og det er der ikke noget at sige til; nej, jeg tænker paa Statsbanerne og Rutebilfolkenes, og til disse to direkte interesserede Parter ønsker jeg at sige, og jeg beder Befolkningen om at laane denne Udtalelse Øre, at vi har i Danmark i dette

Øjeblik ikke Raad til at have de to Trafikmidler kørende ved Siden af hinanden, saadan at man for en Behageligheds Skyld kan vælge, hvilket af dem man nu i Dag vil tage med, og saa lade det andet køre halvtomt og give Underskud. Det maa man gøre sig klart.

Men der skal fra min Side i denne Udtalelse ikke ligge, at der ikke fortsat, i hvert Fald i lang Tid, her i Landet er Brug for begge Trafikmidler. De har nemlig efter min Opfattelse hver sin Opgave at løse, og skal man i Dag regne med, at der er saa megen Klarhed over hele Problemet, at der kan trækkes en Retningslinie op for den kommende Tid, maa det være denne, at den Opgave, som er Statsbanernes naturlige Opgave, og som de maa koncentrere sig om i den kommende Tid, er den gennemgaende Trafik baade paa Person- og Godstrafikkens Omraade og naturligvis ogsaa, hvad jeg i en anden Forbindelse har sagt, den Nærtrafik her ved Hovedstaden, som ikke vil kunne løses tilfredsstillende paa anden Maade; den Opgave, som derimod Rutebilerne efter vor Opfattelse har mange gode Betingelser for at løse meget bedre, end Jernbanerne har kunnet gøre det, og som Rutebilerne ogsaa vil kunne løse bedre under Privatdrift end under Statsdrift, er det, man forstaar ved den lokale Trafik; den vil de af mange Grunde kunne besørge bedre, og der har de efter min Opfattelse deres store Opgave.

Og nu vil jeg gerne sige til Forespørgerne, at hvis det, de er ude at spørge om i Dag, er Rigsdagens Stilling til, om det private Initiativ og alt, hvad man dermed kan sætte i Forbindelse, naar man er indstillet derpaa, skal herske paa det her gældende Omraade eller ikke, saa er det unyttigt at spørge, for det har Rigsdagen givet Svaret paa i 1927; og til Klaring af det Partis egen Stilling, som spørger, og som i Dag er ude for at fremstille sig som de rutebilinteresserede Folks sande Venner, vil jeg sige, at da en enig Rigsdag i 1927 traf denne Beslutning, gjorde vi det tilskyndet dertil stærkere af de rutebilinteresserede end af nogen anden, fordi de rutebilinteresserede Folk her i Landet gennem deres valgte Repræsentanter allerede den Gang erkendte, at den frie Konkurrence uden nogen Art af Kontrol paa dette Omraade maatte ende i Kaos. Det var Rutebilfolkenes Stilling i 1927; derfor tilskyndede de os til at gennemføre Loven af 1927, der skabte ordnede Regler og skabte Mulighed for, at de Ruter, der fik Tilladelse til at køre, ogsaa havde et rimeligt økonomisk Grundlag.